

בשבת לחודש שנת חמשת אלפים ושבע מאות
 לבדיאת העולם לפני עמנו פנין כאן

איך חזתן לה להדיא
 אעד
 הווי לו לאנתו כדת עשה
 וישראל ואנא אפלו ואוקוד ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפליחין
 ויזקידין וזנין ועפרנסין לגשוהון בקושטא ויהיבנא ליכי
 ונזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי וניעל לזתיכי כאורח כל ארעא וצביאת פדות
 דא והות ליה לאנתו ודין גדונא דחנעלות
 ליה עבי בין בכסף בין בזוב בין בתבשיטין בעמנו דלבושא בשומעושו דירה
 ושומעושו דערסא הכל קבל עליו
 זקוקים כסף צרוף וצבי
 דיליה עוד זקוקים כסף צרוף אחרין כגידן סך הכל
 אעד חזתן דנן אחריות שטר כתובתא דא גדונא
 דין ותוספתא דא קבליות עליו ועל ירתי בתראי להתפרע מן כל שפך ארג נכסין וקנינין
 דאית לו תחזות כל עמא דקנאי ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות ודליות
 להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע ענהון שטר כתובתא דא גדונא דין
 ותוספתא דא עמאי ואפילו מן גליעה דעל כתפאי בחיי ובמותי מן יומא דנן ולעלן
 ואחריות וחמד שטר כתובתא דא גדונא דין ותוספתא דא קבל עליו
 חזתן דנן כחמד כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנות ישראל
 העשוין כתקון חכמינו זכרונם לברכה דלא באמכתא ודלא כטופסי דשטרי וקנינא מן
 חזתן דנן למדת
 דא על כל מה דכתוב ועמודש לעיל בעמא דכשר למקנא ביה והכל שדיד וקיים

עד
 עד

כאן
 כאן